

KINH ĐẠI THỪA ĐẠI TẬP ĐỊA TẠNG THẬP LUÂN

QUYỂN 4

Phẩm 3: VÔ Y HÀNH (Phần 2)

Lúc bấy giờ, Đại Bồ-tát Địa Tạng lại thưa Phật:

–Bạch Thế Tôn! Giả như có cõi nước vào thời năm trước xấu ác không có Phật ra đời, chúng sinh trong cõi đó bị phiền não thiếu đốt, quen làm các hạnh xấu, ngu si, hung ác, khó có thể giáo hóa, dẫn dắt được, đó là vua Sát-đế-lợi Chiên-trà-la, Tể quan Chiên-trà-la, Cư sĩ Chiên-trà-la, Trưởng giả Chiên-trà-la, Sa-môn Chiên-trà-la, Bà-la-môn Chiên-trà-la những người này căn lành ít ỏi, lại không có lòng tin, dua nịnh, ngu si, ngã mạn, cho mình thông minh, không thấy, không sợ quả khổ đời sau, lánh xa Thiện tri thức, thậm chí còn hưởng vào địa ngục Vô gián. Những người này chỉ vì của cải mà kết bè đảng với các Bí-sô phá giới làm việc xấu ác, hỗ trợ nhau làm việc phi pháp, nhất định đều hưởng đến địa ngục Vô gián. Nếu có việc này, ta sẽ đến trụ nơi đó, đem giáo pháp của Phật Thế Tôn Như Lai, làm lợi ích an lạc cho tất cả hữu tình để tất cả đều được pháp vị giải thoát tối thượng vi diệu, dùng phương tiện giáo hóa, hướng dẫn họ thực hành theo. Ta sẽ cứu giúp vua Sát-đế-lợi Chiên-trà-la cho đến Bà-la-môn Chiên-trà-la này, làm cho họ không hưởng đến địa ngục Vô gián.

Bấy giờ, Phật bảo Đại Bồ-tát Địa Tạng:

–Này thiện nam! Ở cõi Phật này, vào thời vị lai sẽ có các chúng sinh bị phiền não thiếu đốt, quen làm các việc xấu, ngu si, rất hung ác, khó có thể giáo hóa hướng dẫn, đó là vua Sát-đế-lợi Chiên-trà-la, Tể quan Chiên-trà-la, Cư sĩ Chiên-trà-la, Trưởng giả Chiên-trà-la, Sa-môn Chiên-trà-la, Bà-la-môn Chiên-trà-la những người này căn lành ít ỏi, lại không có lòng tin, dua nịnh, ngu si, ngã mạn, cho mình thông minh, lánh xa Thiện tri thức, lời nói không chân thật, không thuận theo lời dạy Thiện tri thức, thường phỉ báng, mắng chửi, hủy nhục giáo pháp chân chánh, do dự, nhận thức điên đảo, không thấy, không lo sợ quả

báo đời sau, thường vui và gần gũi làm theo các luật nghi xấu ác, ưa làm việc sát sinh cho đến những tà kiến, lừa dối thế gian, làm cho mình và người đều tổn hại, từ vua Sát-đế-lợi Chiên-trà-la cho đến Bà-la-môn Chiên-trà-la này làm hoại loạn chánh pháp của ta. Xuất gia ở trong chánh pháp của ta mà phá hủy giới cấm, ưa kinh doanh nghề nghiệp thế tục. Sát-đế-lợi cho đến Bà-la-môn... kia nếu được cung kính cúng dường thì tham lam lợi dưỡng, mong cầu của cải, lời nói ra mà không thực hành, đem thư từ qua lại, buôn bán, đổi chác, ưa đọc các loại sách vở ở đời, kinh doanh tích chứa của báu, làm ruộng, trồng trọt, gìn giữ vườn nhà, vợ con, tôi tớ, quen làm bói quẻ, bùa chú, dùng chú thuật điều khiển ma quỷ, xem tướng tốt xấu, điều chế thuốc thang để trị bệnh, mong cầu của cải để nuôi sống thân mạng hoặc tham đắm thức ăn, y phục, đồ trang sức báu, siêng kinh doanh công việc thế tục mà hủy phạm giới cấm, làm các việc ác, tiếng nói vang như loa, hành động như chó, thật chẳng phải Sa-môn tự xưng là Sa-môn, thật chẳng phải phạm hạnh tự xưng là phạm hạnh. Sát-đế-lợi Chiên-trà-la cho đến Bà-la-môn Chiên-trà-la kia ưa thân cận, cung kính, cúng dường, lắng nghe, lãnh thọ lời dạy của họ. Người phá giới này ưa thân cận, cung kính, cúng dường, lắng nghe, lãnh thọ giáo pháp với Sát-đế-lợi Chiên-trà-la cho đến Bà-la-môn Chiên-trà-la. Nếu thấy có người đã xuất gia ở trong giáo pháp của ta đầy đủ giới đức, tinh tấn tu hành, học hạnh Vô học, cho đến về sau chứng đắc quả vị Tối thượng thì Sát-đế-lợi Chiên-trà-la cho đến Bà-la-môn Chiên-trà-la kia trở lại sinh tâm ganh ghét, không ưa thân cận, cung kính, cúng dường, lắng nghe, lãnh thọ lời dạy bảo của các vị ấy nữa!

Này thiện nam! Ví như có người đi vào hòn đảo báu, vứt bỏ các thứ vàng bạc, trân châu, hoa sen hồng, phiệt-lưu-ly, các thứ châu báu có giá trị lớn mà lấy châu ca-giá. Ở cõi Phật này vào đời vị lai có Sát-đế-lợi Chiên-trà-la cho đến Bà-la-môn Chiên-trà-la cũng như vậy. Vào trong đảo báu chánh pháp của ta mà bỏ các nghĩa đế thù thắng: Đầy đủ giới đức, đầy đủ sự hổ thẹn, học bậc Vô học và Thiện tri thức, tinh tấn tu học sáu pháp Ba-la-mật, đủ các công đức của người đệ tử chân chánh; lại ôm lấy các việc phá giới, ưa làm các việc ác, không biết hổ thẹn, lời nói thô tháo, thân tâm kiêu ngạo, xa lìa các bạch pháp, không có tâm Từ bi. Đối với Bí-sô xấu ác cho là ruộng phước, cung kính, cúng dường, lắng nghe lời dạy của họ. Thấy và đệ tử xấu ác như vậy nhất định đều hướng đến địa ngục Vô gián.

Này thiện nam! Có mười luân ác, vào đời vị lai ở cõi nước này, các vua Sát-đế-lợi Chiên-trà-la, Tể quan Chiên-trà-la, Cư sĩ Chiên-trà-la, Trưởng giả Chiên-trà-la, Sa-môn Chiên-trà-la, Bà-la-môn Chiên-trà-la, những người này đối với mười luân ác, hoặc có một hoặc có tất cả mười luân ác này thì tất cả căn lành đã tu tập trước đây đều bị thiêu hủy thành tro bụi, không bao lâu sẽ bị thiếu khuyết các bộ phận thân thể, trong nhiều ngày lười bị cứng không nói được, thọ lấy các thống khổ bức bách khó mà chịu nổi, sau khi qua đời nhất định sinh vào địa ngục Vô gián. Những gì là mười?

Bí-sô làm việc ác phá giới này nói với các vị Sát-đế-lợi, Tể quan nhiệm thọ ác kiến những lời phỉ báng các Bí-sô thanh tịnh đang ở nơi thanh vắng: “Các Nhân giả! Bí-sô này ngu si hèn hạ, trá hiện hình tướng để lừa gạt thế gian, vì mong cầu ăn uống, y phục, lợi dưỡng, cung kính, danh dự nên khen mình chê người, ganh ghét, đua tranh, tham loạn, đắm trong danh lợi không biết nhàm chán. Hãy gạt bỏ đi, chớ nên tin theo lời họ nói. Các Bí-sô này chuyên nói dối, xa lìa pháp chân thật. Các người này đều không đắc đạo quả, cũng không xa lìa dục, đoạn tận các lậu, chỉ vì lợi dưỡng, cung kính, danh dự mà ở nơi thanh vắng, tự hiện có oai đức. Các ông cẩn thận, chớ nên cung kính, cúng dường, phụng sự những kẻ dối gạt, chẳng phải ruộng phước chân thật, chẳng phải người hành đạo.”

Khi ấy, Sát-đế-lợi Chiên-trà-la cho đến Bà-la-môn Chiên-trà-la đối với các Bí-sô thanh tịnh đang ở nơi thanh vắng đã không phát sinh lòng tin tưởng chân thật hiếm có, không cung kính mà lại còn khinh miệt, không thích thân cận, phụng sự, cúng dường, không ghi nhận những lời các vị ấy nói. Khinh thường, hủy báng các Bí-sô thanh tịnh ở nơi thanh vắng như vậy tức là khinh thường, hủy báng tất cả dòng giống Pháp nhãn Tam bảo.

Bấy giờ, trong nước ấy có chư Thiên, Long, Dược-xoa kính tin Tam bảo không lay động, đối với Sát-đế-lợi Chiên-trà-la cho đến Bà-la-môn Chiên-trà-la sinh lòng sân giận, bàn bạc với nhau: “Các vị hãy xem các hàng vua Sát-đế-lợi, Tể quan, Cư sĩ, Trưởng giả, Sa-môn, Bà-la-môn Chiên-trà-la này đều khinh thường, hủy báng tất cả dòng giống Pháp nhãn Tam bảo, như vậy căn lành sẽ tổn giảm. Do nghe theo bạn ác, tạo các nghiệp tội nên sẽ đọa vào đường ác. Từ nay chúng ta chớ nên ủng hộ hàng Sát-đế-lợi. Chiên-trà-la này ở bất cứ thành ấp nào trên đất nước của họ.”

Nói vậy rồi, tất cả Thiên, Long, Dược-xoa, Thần đều bỏ đi, không

ủng hộ Sát-đế-lợi... Chiên-trà-la ở bất cứ thành ấp nào trên đất nước của họ nữa. Tất cả các pháp khí, ruộng phước chân thật ở trong nước ấy đều ra khỏi nước. Nếu có vị nào ở lại cũng bỏ lơ, không còn hộ niệm.

Bấy giờ, do chư Thiên, Long, Dược-xoa, Thần và các pháp khí, ruộng phước chân thật, đối với Sát-đế-lợi, Chiên-trà-la ở các thành ấp, trên đất nước không còn hộ vệ, không còn hộ niệm, nên trong nước ấy xảy ra việc hai bên bày ra quân trận đấu tranh, giết hại nhau, bệnh tật, ôn dịch, đói kém nhân đó nổi lên. Khi ấy các Sát-đế-lợi Chiên-trà-la cho đến Bà-la-môn Chiên-trà-la kia cùng tất cả dân chúng trong nước đều không vui. Trước đây, thương yêu vui vẻ, nay đều xa lìa, bạn bè quyến thuộc trở lại sân giận nhau, mưu toan nghi ngờ nhau, không có lòng Từ bi, ganh ghét, tham lam, keo kiệt, các điều ác lại phát sinh, nghĩa là sát sinh cho đến tà kiến, không biết hổ thẹn là gì, tiêu dùng tất cả vật của chùa tháp, vật của chúng Tăng, chưa bao giờ biết hối lỗi. Hàng vua Sát-đế-lợi Chiên-trà-la thì oán ghét các bậc Trung hiền, ưa thích những kẻ đua nịnh, làm cho quan dân xâm đoạt, giết hại nhau, sân giận, kết oán, tạo ra các cuộc đấu tranh. Khi giao chiến với các nước lân cận khác, quân sĩ nhụt chí bị thua trận. Hàng vua Sát-đế-lợi Chiên-trà-la, Tể quan, Cư sĩ, Trưởng giả, Sa-môn, Bà-la-môn Chiên-trà-la không bao lâu thân thể sẽ bị thiếu khuyết, trong nhiều ngày đêm lười bị cứng không nói được, thọ lấy đau khổ bức bách khó chịu nổi, sau khi qua đời nhất định sẽ sinh vào địa ngục Vô gián.

Lại nữa, này thiện nam! Có vua Sát-đế-lợi Chiên-trà-la, Tể quan, Cư sĩ, Trưởng giả, Sa-môn, Bà-la-môn Chiên-trà-la vì làm theo bạn ác nên căn lành ít ỏi, lại đua nịnh, ngu si, ngã mạn cho mình là thông minh, đối với Tam bảo, tâm không thanh tịnh, không thấy, không sợ quả khổ đời sau. Có hạng người, có chút lòng tin đối với thừa Thanh văn, thật là ngu si mà tự cho là thông minh, đối với pháp Duyên giác thừa và pháp Đại thừa do ta thuyết ra thì chê bai phỉ báng, không cho chúng sinh thọ trì, đọc tụng dù chỉ một bài tụng. Lại có hạng người, có chút lòng tin đối với thừa Duyên giác, thật là ngu si mà tự cho là thông minh, đối với pháp Thanh văn thừa và pháp Đại thừa do ta thuyết ra thì chê bai phỉ báng, không cho chúng sinh thọ trì, đọc tụng dù chỉ một bài tụng. Lại có hạng người, có chút lòng tin đối với pháp Đại thừa, thật là ngu si mà tự cho là thông minh, đối với pháp Thanh văn thừa và pháp Duyên giác thừa do ta thuyết ra thì chê bai phỉ báng, không cho chúng sinh thọ trì, đọc tụng dù chỉ một bài tụng.

Những người như vậy gọi là hủy báng chánh pháp của Phật, cũng là trái nghịch với chư Phật ba đời, phá hủy, thiêu đốt tất cả tạng pháp ba đời của chư Phật, làm cho thành tro bụi, đoạn diệt tất cả tám Thánh đạo, hủy hoại mất pháp vô lượng của chúng sinh. Những Sát-đế-lợi Chiên-trà-la cho đến Sa-môn, Bà-la-môn Chiên-trà-la nào đối với pháp Thanh văn thừa, pháp Duyên giác thừa và pháp Đại thừa do Phật thuyết ra, mà làm chướng ngại, ngăn chặn, làm cho hủy diệt, cho đến một bài tụng cũng không còn thì nên biết người này là kẻ không cung kính tất cả dòng giống Pháp nhãn Tam bảo. Do nhân duyên này khiến cho tất cả các vị hộ vệ đất nước, như chư Thiên, Long, Dược-xoa, Thần... càng tin kính Tam bảo, không hề lay động, còn đối với Sát-đế-lợi Chiên-trà-la cho đến Sa-môn, Bà-la-môn Chiên-trà-la thì sinh tâm giận dữ, nói rộng là các Sát-đế-lợi Chiên-trà-la, Tể quan, Cư sĩ, Trưởng giả, Sa-môn, Bà-la-môn Chiên-trà-la kia không bao lâu thân thể sẽ bị thiếu khuyết, trong nhiều ngày lưỡi bị cứng không nói được, thọ lấy các khổ sở, đau đớn khó chịu nổi, sau khi qua đời nhất định sinh vào địa ngục Vô gián.

Lại nữa, này thiện nam! Có vua Sát-đế-lợi Chiên-trà-la, Tể quan, Cư sĩ, Trưởng giả, Sa-môn, Bà-la-môn Chiên-trà-la tùy thuận làm theo các Bí-sô xấu ác phá giới (*nói rộng như trên*). Ở nước ấy có các bậc Pháp khí, là ruộng phước chân thật mà đối với các Sát-đế-lợi Chiên-trà-la đều bỏ lơ, không hộ niệm. Tuy ở nước ấy nhưng cũng có Sát-đế-lợi nương theo pháp mà trụ, không thích cuộc sống thế gian, cũng không thường đến nhà thí chủ, nếu có đến cũng lo giữ gìn lời nói, đâu có nói cũng không bao giờ hư dối; hoàn toàn không đối mặt với người tại gia để chê bai, hủy báng những người phá giới. Đối với các Bí-sô xấu ác phá giới, hoàn toàn không khinh thường nhưng liền cho dò xét, cũng không hiện tướng để nêu điều sai trái của họ, thường thân cận bậc phước điền, xa lìa những người phá giới. Ngược lại các Bí-sô xấu ác phá giới kia, đối với bậc trì giới chân chánh thì lại sân giận, khinh thường, hủy báng, lăng nhục, trước mặt các Sát-đế-lợi Chiên-trà-la cho đến Sa-môn, Bà-la-môn Chiên-trà-la, nam, nữ lớn nhỏ tại gia thì nói những lời đối gạt, dua nịnh, chê bai, phỉ báng các vị trì giới này, làm cho Sát-đế-lợi Chiên-trà-la cho đến Sa-môn, Bà-la-môn Chiên-trà-la đối với các Bí-sô đệ tử của ta ít đòi hỏi, biết đủ, trì giới, đa văn, biện tài vô ngại sinh tâm sân giận, nói những lời thô lỗ, mắng chửi, bức bách, làm cho tâm buồn rầu, thân không an ổn, hoặc chiếm đoạt y bát và các vật dụng làm cho bị thiếu thốn, hoặc chiếm đoạt vật của bốn

phương Tăng không cho thọ dụng, hoặc giam nhốt trong lao ngục, gông cùm, tra khảo khổ sở, hoặc cắt các phần của thân thể, hoặc chặt đầu.

Này thiện nam! Các ông nên xem các vua Sát-đế-lợi Chiên-trà-la cho đến các người Sa-môn, Bà-la-môn Chiên-trà-la này thân cận với Bí-sô phá giới làm việc ác, gây nên các tội lớn như vậy, tất sẽ đọa vào địa ngục Vô gián. Các chúng sinh nào tạo năm tội vô gián hoặc phạm giới trọng, hoặc gần với tánh tội vô gián, giá tội còn nhẹ, các vua Sát-đế-lợi Chiên-trà-la cho đến những người Sa-môn, Bà-la-môn Chiên-trà-la như vậy thân gần kẻ phá giới, là phạm trọng tội, trái pháp.

Này thiện nam! Bí-sô phá giới làm hạnh xấu ác, tuy phạm trọng tội vi phạm pháp như vậy, nhưng nương vào giáo pháp của ta, cạo bỏ râu tóc, mặc áo ca-sa, đi đứng oai nghi đồng với các bậc Hiền thánh, ta còn không cho vua, quan, các người tại gia nương vào pháp thế tục dùng roi gậy... đánh đập người ấy, hoặc giam nhốt trong lao ngục, hoặc lại quở mắng, hoặc cắt những phần thân thể, hoặc đoạn mạng sống, hướng chi là nương vào việc phi pháp. Vua, quan, các người tại gia nếu làm việc này liền mắc tội lớn, nhất định sẽ đọa vào địa ngục Vô gián. Đối với Bí-sô phá giới làm hạnh xấu ác còn không nên trách phạt như vậy, hướng chi là người trì giới chân chánh làm việc thiện.

Này thiện nam! Bí-sô nào phạm một tội trong các tội nặng căn bản, thuộc tánh tội, tuy gọi là Bí-sô phá giới làm hạnh xấu ác nhưng đối với luật nghi đã thọ ở trong Tăng chúng đã hòa hợp với các vị thân giáo vẫn không mất hết, cho đến không bỏ hết các học giới, nên vẫn còn phảng phất hương thơm của bạch pháp; quốc vương, đại thần, các người tại gia không có luật nghi không nên khinh mạn và trách phạt. Bí-sô này, tuy chẳng phải là pháp khí, bỏ mất Thánh pháp, làm ô uế chúng thanh tịnh, phá hoại tất cả pháp sự của Sa-môn, không được thọ dụng vật bốn phương tăng, nhưng đối với luật nghi đã thọ ở trong Tăng chúng đã hòa hợp với các vị thân giáo, vẫn không mất hết nên còn hơn tất cả người tại gia bạch y. Người phạm tánh tội còn nên như vậy, hướng là phạm các giá tội nhỏ khác. Vì vậy, không cho quốc vương, đại thần, các người tại gia khinh mạn, trách phạt. Vì sao? Này thiện nam! Vào thời quá khứ có vua nước Ca-sa tên là Phạm Thọ, bảo người Chiên-trà-la (đồ tể):

Có voi chúa lớn tên là Thanh Liên Mục, có đủ sáu ngà, sống ở ven núi Tuyết sơn, người hãy đến đó nhổ ngà voi đem về cho ta. Nếu không được, năm người các người nhất định sẽ chết.

Khi ấy, bọn Chiên-trà-la vì muốn bảo toàn mạng sống nên cầm cung tên, mặc áo ca-sa đồ giả làm hình tướng Sa-môn, đi đến núi Tuyết sơn, chỗ có voi chúa. Lúc ấy, voi cái trông thấy từ xa có người cầm cung tên đi đến thì kinh sợ, chạy đến chỗ voi chúa thưa: Bạch đại vương! Hiện giờ có người đang rút tên, giương cung đi từ từ hướng về phía chúng ta. Chẳng lẽ chúng ta sắp mất mạng sao?

Nghe nói, voi chúa đưa mắt nhìn và thấy một người cạo tóc, mặc áo ca-sa, liền nói bài tụng bảo voi cái:

*Những người mặc ca-sa
Là pháp tướng chư Phật
Người này xa điều ác
Ắt không hại chúng sinh.*

Khi ấy, voi cái dùng kệ đáp:

*Tuy biết là pháp phục
Nhưng tay cầm cung tên
Tức bọn người xấu xa
Thích ác, không Từ bi.*

Voi chúa lại nói kệ:

*Thấy tướng áo ca-sa
Biết là gốc Từ bi
Chắc đã quy y Phật
Thương xót các chúng sinh.
Nàng chớ nên hoài nghi
Mà hãy mau nhiếp tâm
Người mặc pháp y này
Muốn vượt biển sinh tử.*

Người xấu ác lúc này đã lấy tên độc, giương cung bắn ngay tim voi chúa. Thấy vậy, voi cái kêu khóc thảm thiết, nói bài tụng:

*Người mặc pháp phục này
Là đã quy y Phật
Oai nghi tuy tịch tĩnh
Nhưng ôm lòng xấu ác,
Nên mau đập người ấy
Làm cho hắn chết đi
Trả hết thù oán này
Vì bắn vào voi chúa.*

Voi chúa lớn nói bài tụng đáp lại:

*Thà mau bỏ thân mạng
Không nên sinh tâm ác
Người kia tuy gian trá
Nhưng còn giống con Phật.
Người trí không vì sống
Mà mất tâm thanh tịnh
Muốn độ các hữu tình
Phải tu hạnh Bồ-đề.*

Khi ấy, voi chúa lớn sinh tâm thương xót, đi đến chỗ bọn người xấu ác, hỏi: Các ông cần muốn gì?

Người kia đáp: Tôi muốn được ngà của người.

Voi chúa liền vui vẻ nhổ ngà của mình, bố thí cho người xấu ác kia nói bài tụng:

*Tôi đem ngà trắng bố thí ông
Không uất, không hận không tham tiếc
Phước bố thí này, nguyện thành Phật
Diệt bệnh phiền não cho chúng sinh.*

Này thiện nam! Nên biết, vào thời quá khứ, voi chúa này tuy thọ thân súc sinh, không an vui, nhưng vì mong cầu quả Vô thượng Chánh giác nên xả thân mạng không hối tiếc, cung kính tôn trọng người mặc áo ca-sa, tuy biết người kia là đối thủ mà không báo oán. Tuy nhiên, đời vị lai có vua Sát-đế-lợi Chiên-trà-la, Tể quan, Cư sĩ, Trưởng giả, Sa-môn, Bà-la-môn, những Chiên-trà-la này thật là ngu si, ngã mạn cho là thông minh, dua nịnh, lừa dối thế gian, không thấy, không sợ quả khổ đời sau, đối với người quy y, xuất gia theo chánh pháp của ta, hoặc là bậc Pháp khí, hoặc chẳng phải bậc Pháp khí thì làm não loạn, quở mắng hoặc dùng roi gậy đánh đập vào thân, hoặc nhốt trong lao ngục, cho đến đoạn cả mạng sống. Những người này ở trong tất cả các đời quá khứ, vị lai, hiện tại phạm các tội lớn, nhất định sẽ đọa vào địa ngục Vô gián, mất hết căn lành bị thiêu đốt liên tục, bị tất cả người trí xa lánh. Người ấy đã tạo ra tội nặng như vậy, lại kiêu mạn, lừa dối thế gian, tự xưng: “Chúng ta cũng cầu quả Bồ-đề vô thượng, ta là bậc Đại thừa, sẽ được làm Phật.”

Ở đời vị lai, có vua Sát-đế-lợi Chiên-trà-la, Tể quan, Cư sĩ, Trưởng giả, Sa-môn, Bà-la-môn Chiên-trà-la cũng vậy, đối với người

quy y xuất gia theo chánh pháp của ta, hoặc là bậc Pháp khí, hoặc chẳng phải bậc Pháp khí thì làm não loạn, quở mắng, hoặc dùng dao gậy đánh đập vào thân, hoặc nhốt trong lao ngục, cho đến đoạn mạng sống, những người này ở trong tất cả các đời quá khứ, vị lai, hiện tại phạm các tội lớn, nhất định sẽ đọa vào địa ngục Vô gián, mất hết căn lành, bị thiêu đốt liên tục, bị tất cả người trí xa lánh. Người ấy đã tạo ra tội nặng như vậy, lại kiêu mạn, lừa dối thế gian, tự xưng: “Chúng ta cũng cầu quả Bồ-đề vô thượng, ta là bậc Đại thừa, sẽ được làm Phật.” Những người ấy, do làm não loạn người xuất gia nên làm người hạ tiện còn khó được, huống chi là có thể chứng đắc quả Bồ-đề của Nhị thừa, còn quả Vô thượng Đại thừa thì dứt khoát không thể dự phần.

Lại nữa, này thiện nam! Vào đời quá khứ có nước tên là Bàn-giá-la, vua hiệu là Thắng Quân thống lĩnh cõi nước ấy. Khi ấy, trong nước có một gò đất lớn tên là Yết-lam-bà, thật là đáng sợ, rất nhiều quỷ Dược-xoa, La-sát ở đó. Người nào trông thấy đều kinh sợ, dựng tóc gáy.

Bấy giờ, trong nước có người bị tội đáng chết, vua sai quan cai ngục trói năm phần thân thể kẻ ấy, rồi đem ném vào gò đất lớn Yết-lam-bà để cho các quỷ ác ăn thịt. Tội nhân nghe vậy, vì muốn bảo toàn mạng sống nên cạo bỏ râu tóc, tìm áo ca-sa. Người ấy tìm được một miếng, tự quấn vào cổ.

Khi quan cai ngục y theo lệnh vua, trói năm phần thân thể tội nhân đem bỏ nơi gò đất rồi trở về. Đến nửa đêm có quỷ mẹ La-sát tên là Dao Kiếm Nhãn cùng với năm ngàn quyến thuộc đi vào gò đất ấy, tội nhân trông thấy rất sợ hãi.

Bấy giờ, La-sát mẹ thấy có người bị trói năm phần thân thể, cạo bỏ râu tóc, quấn mảnh ca-sa đỏ dưới cổ liền đi nhiều quanh bên phải, tôn trọng, dẫn lễ, chấp tay, cung kính nói bài tụng:

*Ông hãy tự an vui
Tôi không làm hại ông
Thấy cạo tóc, nhuộm y
Làm tôi nghĩ đến Phật.*

Khi ấy, La-sát con thưa với mẹ:

*Mẹ ơi! Con đói khát
Thân tâm thật khó chịu
Xin ăn thịt người này
Hết khổ, thân tâm vui.*

La-sát mẹ liền bảo con:

*Mặc áo ca-sa Phật
Là y tướng giải thoát
Sinh tâm ác với họ
Nhất định đọa vô gián.*

Nghe vậy, La-sát con cùng các quyến thuộc, nhiễu quanh bên phải người ấy, tôn trọng, đánh lễ, chấp tay cung kính, nói bài tụng:

*Sám hối người nhuộm y
Tôi thà với cha mẹ
Tạo thân, miệng, ý ác
Với ông quyết không hại.*

Bấy giờ, lại có La-sát mẹ tên là Lư-loa-sỉ, cũng có năm ngàn quyến thuộc vây quanh, đi vào gò đất ấy. La-sát mẹ cũng thấy người kia bị trói năm phần thân thể, cạo râu tóc, quấn mảnh ca-sa đỏ dưới cổ, liền đi nhiễu quanh bên phải, tôn trọng đánh lễ, chấp tay cung kính nói bài tụng:

*Ông chớ có sợ tôi
Cổ ông quấn pháp phục
Là y tướng của Phật
Tôi đánh lễ cúng dường.*

Khi ấy, La-sát con thưa mẹ:

*Máu thịt người ngon ngọt
Xin mẹ cho con ăn
Để tăng sức thân tâm
Dũng mãnh không biết sợ.*

La-sát mẹ liền bảo con:

*Hàng trời, người vui sướng
Do cung kính xuất gia
Cúng dường người quán y
Được vô lượng an vui.*

Nghe vậy, La-sát con cùng các quyến thuộc nhiễu quanh bên phải người ấy, tôn trọng, đánh lễ, chấp tay cung kính nói bài tụng:

*Tôi cung kính đánh lễ
Người cạo tóc nhuộm y
Nguyện ở đời vị lai
Thấy Phật sinh tín tâm.*

Khi ấy, lại có La-sát mẹ tên là Tông-man-phát, cũng có năm ngàn quyển thuộc vây quanh đi vào gò đất. La-sát mẹ cũng thấy người này bị trói năm phần thân thể, cạo râu tóc, quấn mảnh ca-sa đỏ dưới cổ, liền nhiều quanh bên phải, tôn trọng, đánh lễ, chấp tay cung kính nói bài tụng:

*Tướng y ca-sa Phật
Người trí nên phụng sự
Nếu hay tu cúng dường
Ắt đoạn các trói buộc.*

Lúc đó, La-sát con thưa mẹ:

*Thân máu thịt người này
Là thức ăn quốc vương
Xin cho con ăn nuốt
Có sức phụng sự mẹ.*

La-sát mẹ liền bảo:

*Người nhuộm y thế này
Con chẳng nên ăn họ
Khởi tâm ác với họ
Sẽ chịu khổ rất lớn.*

Nghe vậy, La-sát con cùng các quyển thuộc nhiều quanh bên phải người ấy, tôn trọng, đánh lễ, chấp tay cung kính, nói bài kệ:

*Ông là dòng giống Phật
Là ruộng phước tốt lành
Nên tôi tu cúng dường
Nguyện dứt các trói buộc.*

Khi ấy, có La-sát mẹ tên là Đào Kiếm Khẩu, cũng có năm ngàn quyển thuộc vây quanh, đi vào gò đất. La-sát mẹ cũng thấy người này bị trói năm phần thân thể, cạo râu tóc, quấn mảnh ca-sa đỏ dưới cổ, liền nhiều quanh bên phải, tôn trọng, đánh lễ, chấp tay cung kính nói kệ:

*Nay ông mặc pháp y
Ắt hướng đến Niết-bàn
Nên tôi không hại ông
Sợ chư Phật quả trách.*

Khi ấy, La-sát con thưa với mẹ:

*Con thường hút tinh khí
Ăn uống máu thịt người*

*Cho con ăn người này
Sức lực được đầy đủ.*

La-sát mẹ bảo con:

*Hại người mặc ca-sa
Và cạo bỏ râu tóc
Ắt đọa ngục vô gián
Chịu khổ lớn lâu dài.*

Nghe vậy, La-sát con cùng các quyến thuộc nhiễu quanh bên phải người ấy, tôn trọng, đánh lễ, chấp tay cung kính, nói kệ:

*Chúng tôi sợ địa ngục
Nên không dám hại ông
Sẽ mở trời cho ông
Nguyện thoát khổ địa ngục.*

Bấy giờ, mẹ con La-sát cùng quyến thuộc đều phát tâm Từ, mở trời cho người ấy, sám hối tạ lỗi, thăm hỏi vui vẻ, thả cho về. Sáng sớm, người ấy đi nhanh đến chỗ vua, trình bày đầy đủ việc này lên vua. Vua Thắng Quân và các quyến thuộc nghe sự việc này đều kinh ngạc, vui mừng cho là việc chưa từng có, liền lập quy chế truyền lệnh bảo những người trong nước: “Từ nay về sau, ở trong nước ta, nếu có đệ tử của Phật hoặc người trì giới, hoặc người phá giới, thậm chí cho đến người không có giới pháp mà chỉ cạo bỏ râu tóc, mặc áo ca-sa, nếu người nào xâm phạm làm hại người ấy sẽ trị phạt bằng tội chết.” Do nhân duyên này, mọi người mến mộ oai đức, dần dần đều quy kính vua Thiệm-bộ châu, đều cùng nhau thành tâm quy y cung kính Tam bảo.

Này thiện nam! Nên biết, La-sát này vào thời quá khứ tuy thọ thân nọ quý không an vui, hút tinh khí của người, ăn uống máu thịt, tâm ác luôn bừng cháy, không có Từ bi mà khi thấy người không có giới đức, chỉ cạo bỏ râu tóc, dùng mảnh ca-sa buộc dưới cổ, liền nhiễu quanh bên phải, tôn trọng, đánh lễ, cung kính, khen ngợi, không có tâm làm tổn hại. Tuy nhiên vào đời vị lai sẽ có vua Sát-đế-lợi Chiên-trà-la, Tể quan, Cư sĩ, Trưởng giả, Sa-môn, Bà-la-môn Chiên-trà-la những người này ôm lòng độc ác, không có lòng Từ thương xót, gây tạo tội lớn, đối với Dạ-xoa, La-sát ngu si, ngạo mạn, mất hết căn lành, đối với người xuất gia theo giáo pháp của ta hoặc là bậc Pháp khí, hoặc chẳng phải là bậc Pháp khí, cạo bỏ râu tóc, mặc áo ca-sa thì không cung kính, làm não loạn, quở mắng, hoặc dùng roi gậy đánh

đập, hoặc nhốt vào lao ngục cho đến đoạn cả mạng sống. Người này ở trong tất cả các cõi Phật đời quá khứ, vị lai, hiện tại phạm các tội lớn, đoạn mất căn lành, bị thiêu đốt liên tục, bị tất cả người trí xa lánh, nhất định sẽ sinh vào địa ngục Vô gián.

Lại nữa, này thiện nam! Xưa có quốc vương tên là Siêu Phước Đức, có người phạm tội đáng tử hình, biết tánh vua nhân từ không nỡ đoạn mạng sống, nên một đại thần có trí tuệ, nhiều mưu kế, đến trước vua tâu: Xin ngài chớ có ưu buồn, thần sẽ không làm cho vua mắc tội sát sinh, không giao cho đao phủ giết người này.

Vị đại thần có trí tuệ mới dẫn người phạm tội đến con voi say hung dữ. Lúc đó, voi say hung dữ dùng vòi cuốn lấy hai chân tội nhân đưa lên hư không, đem hết sức lực muốn đập xuống đất, bỗng thấy người này mặc áo màu đỏ, là áo ca-sa nên sinh tâm tịnh tín, liền đặt người phạm tội xuống đất từ từ, gào khóc, sám hối tạ lỗi, quỳ xuống trước mặt, để vòi sát chân, tâm cung kính chiêm ngưỡng người ấy. Thấy vậy, đại thần chạy về tâu vua. Nghe nói, nhà vua kinh ngạc cho là việc chưa từng có, liền sắc lệnh cho muôn dân trong nước đều phải tôn kính Tam bảo. Nhân đó, vua Thiệm-bộ châu từ bỏ sát sinh.

Này thiện nam! Nên biết, voi say này vào thời quá khứ tuy thọ thân súc sinh không được an lạc nhưng tôn kính áo ca-sa, không gây nghiệp ác. Tuy nhiên, vào đời vị lai sẽ có vua Sát-đế-lợi Chiên-trà-la, Tể quan, Cư sĩ, Trưởng giả, Sa-môn, Bà-la-môn Chiên-trà-la những người này thường ôm lòng độc ác, không có lòng Từ thương xót, gây tạo tội lỗi hơn voi say độc ác, ngu si, ngạo mạn, đoạn mất căn lành, đối với người xuất gia theo giáo pháp của ta, hoặc là bậc Pháp khí, hoặc chẳng phải bậc Pháp khí, cạo bỏ râu tóc, mặc áo ca-sa thì không cung kính, làm não loạn, quở mắng, hoặc dùng roi gậy đánh đập, hoặc nhốt vào lao ngục cho đến đoạn mạng sống. Người này ở trong tất cả cõi Phật đời quá khứ, vị lai, hiện tại phạm các tội lớn, đoạn mất căn lành, bị thiêu đốt liên tục, bị các người trí xa lánh, nhất định sẽ sinh vào địa ngục Vô gián.

Vua Sát-đế-lợi Chiên-trà-la cho đến Sa-môn, Bà-la-môn... những người Chiên-trà-la này thành tựu luân ác thứ ba như vậy. Do nhân duyên này làm cho những vị ủng hộ đất nước như tất cả Trời, Rồng, Dược-xoa, Thần... càng tin kính Tam bảo, không chút dao động, đối với vua Sát-đế-lợi Chiên-trà-la cho đến Sa-môn, Bà-la-môn Chiên-trà-la những người này sinh tâm sân giận, nói rộng như trước. Vua Sát-đế-lợi Chiên-trà-la, Tể quan, Cư sĩ, Trưởng giả, Sa-môn, Bà-la-môn Chiên-

trà-la những người này không bao lâu thân thể sẽ bị thiếu khuyết, trong nhiều ngày lưỡi sẽ bị cứng, không nói được, thọ lấy các khổ sở, đau đớn khó chịu nổi, sau khi qua đời nhất định sinh vào địa ngục Vô gián.

Lại nữa, này thiện nam! Vào đời vị lai, ở cõi Phật này có vua Sát-đế-lợi Chiên-trà-la, Tể quan, Cư sĩ, Trưởng giả, Sa-môn, Bà-la-môn Chiên-trà-la những người này theo bạn xấu ác, căn lành ít ỏi, nói rộng cho đến không thấy, không sợ quả khổ đời sau, thấy vật cúng dường cho bốn phương Tăng, nghĩa là các chùa, thất, hoặc vật của chùa, thất, hoặc các vườn rừng, hoặc là vật của vườn rừng, hoặc các trang trại, ruộng đất, hoặc vật của các trang trại, ruộng đất, hoặc lạm dụng của thiện nam, tín nữ, hoặc lạm dụng các loại súc vật, hoặc lấy y phục, thức ăn uống, hoặc lấy giường tòa, đồ nằm, hoặc lấy thuốc men, hoặc lấy các loại vật dụng.

Các vật cúng dường bốn phương Tăng như vậy, các vị đầy đủ giới, phước đức, tinh tấn tu hành, học hạnh Vô học, cho đến chứng đắc quả vị tối thượng, các vị Bí-sô thanh tịnh xứng đáng thọ dụng. Nhưng những người Sát-đế-lợi Chiên-trà-la cho đến Sa-môn, Bà-la-môn Chiên-trà-la này dùng thế lực chiếm đoạt, không cho Bí-sô thanh tịnh đủ giới thọ dụng, ngược lại còn đem cho Bí-sô phá giới làm những việc xấu ác kinh doanh tại gia các việc thế tục, họ cùng nhau thọ dụng hoặc thọ dụng một mình, hoặc cùng với người thế tục thọ dụng. Do nhân duyên này làm cho tất cả Trời, Rồng, Dược-xoa ủng hộ đất nước, tin kính Tam bảo không lay động, đối với vua Sát-đế-lợi Chiên-trà-la cho đến Sa-môn, Bà-la-môn Chiên-trà-la những người này sinh tâm sân giận, nói rộng như trước. Vua Sát-đế-lợi Chiên-trà-la, Tể quan, Cư sĩ, Trưởng giả, Sa-môn, Bà-la-môn Chiên-trà-la những người này không bao lâu thân thể sẽ thiếu khuyết, trong nhiều ngày lưỡi sẽ bị cứng không nói được, thọ lấy các khổ sở, đau đớn khó chịu nổi, sau khi qua đời nhất định sinh vào địa ngục Vô gián.

Lại nữa, này thiện nam! Vào đời vị lai trong cõi Phật này có vua Sát-đế-lợi Chiên-trà-la, Tể quan, Cư sĩ, Trưởng giả, Sa-môn, Bà-la-môn Chiên-trà-la những người này theo bạn ác, căn lành ít ỏi, nói rộng cho đến không thấy, không sợ quả khổ đời sau, thấy người xuất gia trong chánh pháp của ta thông minh, học rộng, đầy đủ, hoặc có thể truyền bá pháp Thanh văn thừa, hoặc có thể truyền bá pháp Độc giác thừa, hoặc có thể truyền bá pháp Vô thượng thừa, làm cho pháp được lưu truyền rộng khắp, đem lại lợi lạc cho chúng hữu tình.

Các người kia đối với các vị Pháp sư này, quả mắng, hủy nhục, phỉ báng, khinh thường, lừa dối, làm bức bách, nã loạn Pháp sư, gây chướng ngại chánh pháp. Do nhân duyên này làm cho tất cả các vị ủng hộ đất nước, như Trời, Rồng, Dược-xoa càng tin kính Tam bảo không lay động, còn đối với vua Sát-đế-lợi Chiên-trà-la cho đến Sa-môn, Bà-la-môn Chiên-trà-la thì sinh tâm giận dữ, nói rộng như trước.

Vua Sát-đế-lợi Chiên-trà-la, Tể quan, Cư sĩ, Trưởng giả, Sa-môn, Bà-la-môn Chiên-trà-la những người này không bao lâu thân thể sẽ bị thiếu khuyết, trong nhiều ngày lưỡi sẽ bị cứng không nói được, thọ lấy các khổ, đau đớn khó chịu nổi, sau khi qua đời nhất định sẽ sinh vào địa ngục Vô gián.

Lại nữa, này thiện nam! Vào đời vị lai, trong cõi nước này có vua Sát-đế-lợi Chiên-trà-la, Tể quan, Cư sĩ, Trưởng giả, Sa-môn, Bà-la-môn Chiên-trà-la, những người này theo bạn ác, căn lành ít ỏi, nói rộng cho đến không thấy, không sợ quả khổ đời sau, thấy có vật cúng dường bốn phương Tăng: chùa, thất, trang trại, ruộng đất, người, súc vật, cửa cái, vật báu, bông hoa, cây ăn trái, cây thuốc nhuộm, cây bóng mát, cây thuốc thơm và các loại vật dụng khác, mà chỉ các đệ tử có đầy đủ giới, phước đức, tinh tấn tu hành, học hạnh Vô học cho đến chứng đắc quả vị Tối thượng, các Bí-sô thanh tịnh mới xứng đáng thọ dụng. Nhưng vua Sát-đế-lợi Chiên-trà-la cho đến Sa-môn, Bà-la-môn Chiên-trà-la này dùng thế lực mạnh chiếm đoạt, hoặc tự mình chiếm đoạt, hoặc bảo người khác chiếm đoạt, hoặc tự thọ dụng, hoặc cho người khác thọ dụng. Do nhân duyên này làm cho chư vị ủng hộ đất nước: Trời, Rồng, Dược-xoa càng tin kính Tam bảo không lay động, còn đối với vua Sát-đế-lợi Chiên-trà-la cho đến Sa-môn, Bà-la-môn Chiên-trà-la thì sinh tâm sân giận, nói rộng như trước.

Vua Sát-đế-lợi Chiên-trà-la, Tể quan, Cư sĩ, Trưởng giả, Sa-môn, Bà-la-môn Chiên-trà-la kia không bao lâu thân thể sẽ bị thiếu khuyết, trong nhiều ngày lưỡi bị cứng không nói được, thọ lấy các khổ sở, đau đớn khó chịu nổi, sau khi qua đời nhất định sinh vào địa ngục Vô gián.

Lại nữa, này thiện nam! Vào đời vị lai, ở cõi Phật này có vua Sát-đế-lợi Chiên-trà-la, Tể quan, Cư sĩ, Trưởng giả, Sa-môn, Bà-la-môn Chiên-trà-la, những người này căn lành ít ỏi, không có tín tâm, đua nịnh, ngu si, ngã mạn cho mình là thông minh, nói không chân thật, xa lìa bạn lành, theo bạn ác, đối với Thánh pháp thì nghi ngờ, không thấy, không sợ quả khổ đời sau, thường thích tập tà thành gầy gù các luật nghi xấu ác, ưa làm các việc sát sinh cho đến tà kiến, ngạo mạn, dối gạt thế

gian, tự xưng ta là người giữ luật nghi.

Vua Sát-đế-lợi Chiên-trà-la cho đến Sa-môn, Bà-la-môn Chiên-trà-la này, dùng nhiều phương cách hủy diệt chánh pháp của ta, đối với người xuất gia theo giáo pháp của ta thì sinh tâm giận dữ, quở mắng, hủy nhục, đánh đập, bắt nhốt, cắt bỏ tay chân, các phần thân thể cho đến đoạn mạng sống, không tin nhận giáo pháp của ta nói ra, phá hoại tháp và các chùa, thất, bức bách và đuổi các Bì-sô về với thế tục, gây cản trở việc cạo tóc, mặc áo ca-sa, sai khiến các việc giống như nô bộc. Do nhân duyên này làm cho chư vị ủng hộ đất nước: Trời, Rồng, Dược-xoa càng tin kính Tam bảo không lay động, còn đối với vua Sát-đế-lợi Chiên-trà-la cho đến Sa-môn, Bà-la-môn Chiên-trà-la thì sinh tâm sân giận, nói rộng như trước.

Vua Sát-đế-lợi Chiên-trà-la, Tể quan, Cư sĩ, Trưởng giả, Sa-môn, Bà-la-môn Chiên-trà-la không bao lâu thân thể sẽ bị thiếu khuyết, trong nhiều ngày lưỡi bị cứng không nói được, thọ lấy các khổ sở, đau đớn khó chịu nổi, sau khi qua đời nhất định sinh vào địa ngục Vô gián.

Này thiện nam! Các vua Sát-đế-lợi Chiên-trà-la, Tể quan, Cư sĩ, Trưởng giả, Sa-môn, Bà-la-môn Chiên-trà-la đối với mười luân ác đã nói trên, hoặc có một luân hoặc có đủ cả thì tất cả căn lành đã tu tập trước đây đều bị thiêu hủy như tro bụi, không bao lâu thân thể sẽ bị thiếu khuyết, trong nhiều ngày lưỡi bị cứng không nói được, thọ lấy các khổ, đau đớn khó chịu nổi, sau khi qua đời nhất định sinh vào địa ngục Vô gián.

Vua Sát-đế-lợi Chiên-trà-la, Tể quan, Cư sĩ, Trưởng giả, Sa-môn, Bà-la-môn Chiên-trà-la, những người này vào đời vị lai làm người hạ tiện còn khó được, huống chi là có thể chứng quả Nhị thừa, còn quả Vô thượng Đại thừa thì dứt khoát không thể nào dư phần. Người ác như vậy danh từ Đại thừa còn khó nghe được, huống chi là có thể chứng quả Vô thượng. Người này cuối cùng chỉ làm tổn hại mình, tổn hại người khác, tất cả chư Phật đều không thể cứu được.

Này thiện nam! Ví như người làm nghề ép dầu mè, mỗi hạt mè đều có sâu, khi dùng bánh xe ép thì dầu chảy ra, ông thử xét xem người ép dầu này mỗi ngày đêm giết biết bao nhiêu là sinh mạng? Giả sử người ép dầu này dùng mười bánh xe ép liên tục suốt một ngày đêm, trong mỗi bánh xe ép dầu có số lượng mè đến ngàn học như vậy, liên tục ép dầu đến một ngàn năm, ông xem người ép dầu giết biết bao nhiêu là sinh mạng, mắc tội nghiệp sát sinh có nhiều không?

Đại Bồ-tát Địa Tạng thưa:

–Bạch Thế Tôn! Rất nhiều! Người này đã giết vô lượng, vô biên, mắc nghiệp tội không thể nói hết, dùng toán số ví dụ cũng không thể được, chỉ có Phật mới hiểu biết, ngoài ra không ai biết được.

Phật bảo:

–Này thiện nam! Ví như có người vì ham nhiều của cải nên lập ra mười nhà dâm, trong mỗi nhà dâm chứa một ngàn dâm nữ, mỗi dâm nữ trang sức mỗi cách, làm nhiều người đam mê, thường làm việc dâm dục. Như vậy liên tục làm đến một ngàn năm, người này mắc tội không thể tính đếm, dùng toán số ví dụ cũng không thể được. Một nhà dâm mắc nghiệp tội bằng tội của người dùng mười bánh xe ép dầu đã nói ở trước.

Lại nữa, này thiện nam! Ví như có người vì ham muốn của cải, lập ra mười quán rượu, trong mỗi quán rượu trưng bày đủ thứ, bằng nhiều cách chiêu dụ đến một ngàn người say đắm rượu, uống nhiều, vui chơi suốt ngày đêm không nghỉ. Như vậy liên tục đến một ngàn năm, người này mắc tội không thể nói, tính đếm, dùng toán số ví dụ cũng không thể được. Nghiệp tội của một quán rượu bằng tội của mười nhà dâm đã nói ở trước.

Lại nữa, này thiện nam! Ví như có người vì ham muốn của cải lập ra mười nhà đồ tể, một ngày đêm mỗi nhà đồ tể giết hại đến một ngàn súc sinh như trâu, dê, lạc đà, nai, gà, chó... Liên tục giết hại như vậy đến một ngàn năm, người này mắc tội không thể nói, tính đếm, dùng toán số ví dụ cũng không thể được. Nghiệp tội của một nhà đồ tể bằng tội của mười quán rượu đã nói ở trước.

Vua Sát-đế-lợi Chiên-trà-la cho đến Sa-môn, Bà-la-môn Chiên-trà-la những người này trong một ngày đêm nếu phạm một luân trong mười luân ác ở trước thì mắc tội bằng tội của mười nhà đồ tể đã nói ở trước.

Lúc bấy giờ, Đức Thế Tôn nói bài tụng:

*Tội mười xe ép dầu
Bằng mở một nhà dâm
Lập ra mười nhà dâm
Bằng mở một quán rượu
Tội lập mười quán rượu
Bằng một nhà đồ tể
Lập mười nhà đồ tể*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Tội bằng một luân ác.

www.daitangkinh.org